

## ?Més llenya al foc al Parc Natural de Sant Llorenç del Munt

*«Cal que la gestió dels boscos incorpori mesures efectives de prevenció dels incendis forestals»*

**L'important incendi forestal** de la Ribera d'Ebre ha disparat novament les alarmes sobre les dramàtiques conseqüències que tot incendi genera sobre el medi, les persones, l'economia, el paisatge, etc. Es generaran molts debats sobre els seus efectes i es parlarà de tot, menys del perquè s'originen els incendis i del perquè es propaguen amb tanta virulència.

**Segurament tampoc es parlarà** de quina gestió es fa dels boscos i del territori i de qui són els responsables de la mateixa. Quan s'ha iniciat un incendi forestal -un 93% són a causa de l'acció humana, sigui per negligència, accident o intencionalitat, i un 7% per fenòmens naturals- la seva propagació està condicionada per les condicions climatològiques, l'estructura de la massa forestal i per la configuració del territori.

**El bosc mediterrani**, predominant al nostre país, té una estructura d'espècies vegetals poc resistents al foc, amb arbres de poca alçada, arbusts i branques seques que generen una continuïtat vertical i horitzontal de la massa boscosa, que la fa totalment indefensa davant d'un incendi. Una de les masses forestals més excepcionals que tenim és la del Parc Natural de Sant Llorenç del Munt i l'Obac.

**Aquesta excepcionalitat** és també alhora d'una gran vulnerabilitat, per les pròpies característiques de bosc mediterrani i pels efectes dels períodes de sequera que aporten molta vegetació seca al sotabosc. En cas d'incendi l'acumulació d'aquest combustible provocaria una ràpida propagació, afavorida per la topografia del massís i la seva extinció es veuria greument dificultada, tal i com es va poder constatar en el dramàtic incendi de la Vall d'Horta l'any 2003.

**Però aquesta vulnerabilitat** de la massa forestal del Parc Natural es veu altament incrementada per una incomprendible gestió dels aprofitaments forestals que s'autoritzen dins el seu àmbit. En diferents indrets del Parc s'han realitzat tales d'alzinars i pinedes, quedant impunement abandonades les restes forestals de capçades i brancatge al mig del bosc, originant una càrrega de combustible d'un potencial enorme.

**El motiu per abandonar** aquestes restes forestals no és altre que l'estalvi de costos dels treballs d'estassada, encara que contravingui totes les recomanacions i mesures de prevenció d'incendis forestals i vulneri la pròpia legislació relativa a la gestió forestal de Catalunya. Concretament el decret 64/1995, de 7 de març, el qual determina que els aprofitaments forestals que no siguin retirats s'hauran de trossejar o triturar i ser esteses a ran del sòl. Doncs, ni una cosa ni l'altra.

**Amb aquesta negligent** acumulació de combustible al bosc el risc d'incendi està servit i augmentat per les previsions gens encoratjadores de l'augment global de les temperatures a causa del canvi climàtic que ja tenim aquí. Els responsables de la gestió del territori i del medi han d'actuar amb urgència per corregir la situació i evitar el desastre. La prevenció dels incendis forestals va molt més enllà de la quantitat de mitjans d'extinció que disposem i del seu desplegament estratègic.

**Passa per disminuir** al màxim les possibilitat d'inici i això requereix un important canvi de la gestió del territori i un control real de les activitats que s'hi desenvolupen - és lamentable que un incendi com el de la Ribera d'Ebre s'iniciés en una pila de fems de gallina-. Però també cal que la gestió dels boscos incorpori mesures efectives de prevenció dels incendis forestals i, lògicament, un

rigorós control del seu acompliment. Del contrari anirem posant més llenya al foc.